

Antonius *onderweg*

Parochieblad van de Antonius van Paduaparochie in Nijmegen-Oost

Jaargang 26 nummer 5, september 2014

Wapen je met vrede

De Vredesweek, een jaarlijks terugkerende week van bezinning en actie rond het thema vrede, wordt van 20 t/m 28 september 2014 in vele Nederlandse kerken gevierd, ook in de Antonius van Padua. Alhoewel in onze kerk elke zondag vrede wordt gevierd doen we dat tijdens de Vredesweek in het bijzonder. We worden opgeroepen om speciaal na te denken over het voorkomen en vooral het oplossen van conflicten, niet alleen ver weg maar ook dichtbij. Het motto van de Vredesweek 2014 is 'Wapen je met vrede'.

Wapen je met vrede: Wij, die ons christenen noemen, vinden hiervoor inspiratie in Bijbelverhalen. Het motto van de Vredesweek doet me onmiddellijk denken aan het visioen van de profeet Jesaja

"Dan zullen naties hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal meer leren wat oorlog is." (Jesaja 2:4)

en aan de aansporing van de evangelist Matteüs

"Gelukkig wie vrede sticht, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden." (Matteüs 5:9)

In 2014 lijkt dit echter verder weg dan ooit. Dat de conflicten in de wereld erger lijken dan voorheen komt wellicht omdat ze steeds meer in onze omgeving voelbaar zijn. Steeds vaker worden in conflictgebieden westerse journalisten en medewerkers van hulporganisaties en kerken ontvoerd en vermoord. Zo werden we in april van dit jaar geconfronteerd met de tragische en onbegrijpelijke moord op pater Frans van der Lugt, die van het vreedzaam samenleven van moslims en christenen in Syrië zijn levenswerk maakte. Een ander recent fenomeen is dat in Nederland geboren jongeren vrijwillig meedoen aan de sektarische 'heilige oorlog' in het Midden-Oosten. Door het neerschieten van het burgervliegtuig MH17 en de talrijke Nederlandse slachtoffers kunnen we onze ogen niet sluiten voor het oorlogsgeweld in Oekraïne, met een nieuwe koude oorlog tot gevolg.

Volgens de Verenigde naties zijn er momenteel meer dan vijftig conflicthaarden in de wereld. Deze conflicthaarden hebben een stroom van meer dan 50 miljoen vluchtelingen op gang gezet. Vluchtelingen die ook het veilige 'fort Europa' proberen te bereiken,

Lees verder op pagina 2

Huis van God, huis voor de buurt

*De zachte krachten
zullen zeker winnen
in 't eind - dit hoor ik
als een innig fluistren
in mij: zo 't zweeg
zou alle licht verduistren
alle warmte zou verstarren
van binnen.*

Henriëtte Roland Holst

Nieuws van het locatieteam

Waar staan we en waar gaan we naartoe?

▶▶ pagina 3

Rommelmart

Een historisch hoge opbrengst: meer dan 10.000 euro!

▶▶ pagina 4

www.avpnijmegen.nl

Vervolg van pagina 1

helaas vaak met een dramatische afloop zoals bij bootvluchtelingen die de overtocht van Afrika en Azië naar Europa niet halen. Als het wel lukt Europa te bereiken is de ellende vaak niet voorbij. Zo is een warm welkom van vluchtelingen in Nederland voor slechts weinigen weggelegd. Een humaan vreemdelingenbeleid wordt in ons land bemoeilijkt door scherpe politieke tegenstellingen. Dit alles toont aan dat aandacht voor vrede blijvend actueel is en ook dichtbij noodzakelijk.

21 September is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot de Internationale Dag van de Vrede, en valt dit jaar dus heel toepasselijk op de eerste zondag van de Vredesweek. De Verenigde Naties motiveren dit initiatief o.a. met de volgende woorden:

"Aangezien oorlogen beginnen in de geest van de mens, is het ook in de geest van de mens dat verdedigingslinies van vrede moeten worden opgebouwd, is vrede die enkel gebaseerd is op politieke en economische overeenkomsten tussen regeringen geen blijvende vrede en moet daarom de vrede gestoeld zijn op de intellectuele en morele solidariteit van mensen".

Deze oproep past naadloos bij de leefregel van Jezus

"Heb u naaste lief als uzelf"
(Matteus 22:39).

Deze leefregel is gestoeld op het besef dat ieder leven kostbaar is, dat geen vrede kan bestaan zonder een tolerante houding, zonder gerechtigheid, zonder vergeving. Essentieel is de ervaring dat je leven aan waarde wint als eigenbelang wordt overstegen. Hiervoor is ook moed en wilskracht nodig. Vrede staat of valt immers met de bereidheid van mensen, zoals pater van der Lugt, om op te komen voor de rechten van de ander.

Tot slot wil ik hiernaast enkele inspirerende uitspraken over de essentie van vrede van harte bij u aanbevelen. Dat deze inzichten ons mogen wapenen met vrede!

Theo Brock

"Vrede is een werkplaats, open voor iedereen: het komt tot stand door duizenden kleine daden in het dagelijkse leven."
pauz Johannes Paulus II

"Dialogo is de weg van vrede. Om deze reden is het essentieel dat de dialoog groeit, dat de dialoog zich uitbreidt onder de mensen van elke stand en overtuiging als een netwerk van vrede dat de wereld beschermt, en in het bijzonder de zwaksten."

pauz Franciscus

"We moeten zoeken naar wat ons bindt, niet kijken naar wat ons onderscheidt. En we moeten af van de stereotypen die we elkaar toebedelen."

imam Mohammed Ashafa

"De test voor mijn geloof bestaat erin om te zien of ik in staat ben ruimte te maken voor het verschil. Kan ik het beeld van God herkennen in iemand die anders is? Als ik dat niet kan heb ik God gemaakt tot mijn eigen beeld en gelijkenis..."

rabbijn Jonathan Sacks

"Ik zocht mijn ziel, maar kon haar niet vinden. Ik zocht God, maar God ontweek mij. Ik zocht mijn naaste, en vond hen alle drie."

Martin Luther King

Column

door
Joka Feenstra

Christen zijn

Niet zomaar zou ik zeggen christen te zijn. We zijn toch onderweg in het leven? Aan het worden? Hoe kunnen we dan iets *zijn*?

Ik kan me nogal ergeren wanneer ik weer eens iemand mee maak die christen 'is' en 'weet' wat het is om christen te zijn. Vriendelijk en ja wel enthousiast wordt het me dan uitgelegd met een voelbaar verlangen dat ik ook 'de waarheid' zie. Tja, ik ben gewoon niet zo vlug. Daar ligt voor mij een voorzichtigheid. Hoe meer zo iemand christen zijn aan mij probeert te definiëren hoe oppervlakkiger het wordt.

Kun je christen zijn uitleggen? Is dat begrijpelijk te maken, in de zin dat je het er bijvoorbeeld mee eens (of oneens) kunt zijn? Kun je ervoor kiezen om christen te zijn? Ah nee, hier wil ik niet van horen! Je kunt ervoor kiezen om bij een kerk te horen; je kunt ervoor kiezen bepaalde meningen aan te hangen. Christen zijn is bezig zijn, geniet ervan!

Wat heb ik aan een mening? Christen zijn heeft niets te maken met waar ik mee eens of oneens ben! Pure oppervlakkigheid. Als je kunt kiezen wel of niet christen te zijn, dan ligt het christen zijn nog voor je en je bent het dus nog niet. Wanneer ben je het wel?

Identiteit is nu eenmaal een reis, iets wat je aan het worden bent. We kiezen niet wie of wat we zijn. Dat heeft alles te maken met ons bezig zijn. 'Christen' zou een werkwoord moeten zijn. Het gepassioneerd bezig-zijn met je leven, je doen en denken, te spiegelen aan een zekere Jezus van Nazareth. Dat bezig zijn, dat je maar niet naast je neer kunt leggen; dat jou maar niet los laat. Zo ben je christen *aan het zijn!*

Nieuws van het locatieteam

Het is nu zo'n drie maanden geleden dat we als Antonius van Paduaparochie zijn gefuseerd met de andere parochies van Nijmegenmidden. Het afgelopen jaar was een roerig jaar. Het is goed geweest dat we onze positie stevig naar voren hebben gebracht. Het resultaat is onder andere dat veelkleurigheid binnen de nieuwe parochie sterk wordt benadrukt.

Het was op dat moment nodig, maar het heeft ons ook wat gekost. Bovendien zitten we nu in een andere situatie, als deel van het grotere geheel. Daarom leggen we nu het accent op doorgaan en groei. We willen doorgaan op de manier die bij ons past (dat is onze kleur in het geheel). We willen graag op zondagen bezig zijn met de liturgische viering, contemplatie en met elkaar bijpraten. Daarnaast willen we graag door het jaar heen doorgaan met de dingen die we altijd al deden, van rommelmarkt, die weer zo succesvol is geweest, tot bezinning gedurende de vastenperiode. Van ziekenbezoek tot een expositie van kerststallen (waarover je nog meer gaat horen!).

Blijft alles dan bij het oude?

Nee, we willen ook groeien. Als locatieteam hebben we regelmatig overleg met het parochiebestuur en met leden van andere locaties. We willen elkaar in elk geval op de hoogte houden van onze activiteiten en, als het even kan, willen we ook meer gezamenlijk organiseren. In augustus hebben de locatieteams van Antonius en Effata elkaar op een ontspannen manier ontmoet. Hiermee is de basis gelegd om samen verder op te trekken in de nieuwe parochie. Deze ontmoeting was nodig na de moeilijke periode die ach-

ter ons ligt. Met hen willen we graag verder op weg gaan, maar dat geldt ook voor andere locaties. De veelkleurigheid van de nieuwe parochie zien we terug in de vele aardige mensen die we nu tegenkomen. En dan maakt het vaak niet uit van welke richting ze zijn.

Is alles dan goed?

Ook niet. Wij staan graag open voor de nieuwe parochie, maar we willen dan wel dat die nieuwe parochie iets positiefs uitstraalt, iets laat zien dat ons inspireert. Daar kunnen we zelf ook aan bijdragen, want wij zijn nu deel van die parochie. We hebben daarom in een brief aan het parochiebestuur gevraagd om eveneens openheid te blijven betrachten. Allereerst openheid als het gaat om de kerkleer. Alleen zo kan de gewenste veelkleurigheid, waarbij mensen van goede wil in alle soorten en maten zich thuis voelen, worden waargemaakt. Alleen zo kunnen we voluit in de samenleving staan. We vragen ook om met een open blik naar de toekomst te kijken. Het is zo gemakkelijk te veronderstellen dat de kerk ook in de komende jaren wel verder achteruit zal gaan, terwijl de toekomst doorgaans vol verrassingen zit. Als derde vragen we aan het bestuur open te staan voor de eigensoortige organisatie die we zijn. Een vrijwilligersorganisatie, die - anders dan een bedrijf of overheid - niet om een al te zakelijke manier van sturing vraagt. We hebben voorgesteld de samenwerking meer van onderop te laten komen en niet als parochiebestuur alles zelf te ontwikkelen. Door meer vanuit de locaties samen te werken, kunnen we beter naar elkaar toegroeien en in het algemeen sluiten de ideeën dan ook beter bij de praktijk aan.

Vanaf 1 juni 2014 maken we deel uit van de Stefanusparochie en is het locatieteam aangetreden als opvolger van het parochiebestuur.

Het team bestaat uit een mix van 'oude' en 'nieuwe' bestuursleden:

- Clara ter Berg (coördinatie vrijwilligers),
- Ton van den Hout (gebouwen),
- Corné van Iersel (penningmeester),
- Tineke Meijs (secretaris)
- Rob van Woerkom (algemeen lid).

We werken met een roterend voorzitterschap.

Voortaan zullen we in elk parochieblad een stuk plaatsen over nieuwe ontwikkelingen en over onze mening en indrukken daarbij. Dat kan gaan over de fusie, maar natuurlijk ook over onze eigen gemeenschap. We hopen je zo op de hoogte te houden op een manier die aansluit bij jullie behoeften. In bijzondere gevallen houden we een overleg (bijvoorbeeld na afloop van de viering). En wie meer informatie wil, kan altijd iemand van ons aanspreken.

Hoe ziet de toekomst eruit?

Zekerheden zijn er nooit, maar we gaan voor onze toekomst. Binnenkort start de commissie, die ons 100-jarig bestaan gaat voorbereiden. We zullen ons laten horen en laten zien, want onze overtuiging is dat wij iets te bieden hebben. Laten we daar samen voor gaan.

Recordopbrengst rommelmarkt

Zoveel spullen, zoveel werk, maar wat was het weer de moeite waard. De rommelmarkt bracht dit jaar meer dan 10.000 euro op! Na aftrek van de kosten gaat de helft

naar Stichting GAST en de helft naar de eigen parochie. Op onze website vindt u nog veel meer leuke foto's. Heel veel dank aan alle harde werkers, op naar volgend jaar!

"Uiteraard zijn wij enorm blij en dankbaar voor dit mooie bedrag. Via deze weg willen wij alle vrijwilligers van de Antonius van Paduakerk en de Maranathakerk die mee hebben geholpen, ontzettend bedanken. Met dit geld kunnen wij onze cliënten weer een lange periode van de broodnodige hulp voorzien. Nogmaals bedankt!"

Stichting GAST

2 oktober
Gregoriaanse zang
door Han Bokdam

Er zal worden ingegaan op hoofdzaken uit de geschiedenis van de gregoriaanse zang, haar invloed op de kerkmuziek, haar functie in de liturgie, en een aantal algemene kenmerken. Het Gregoriaans Koor is aanwezig om een en ander te demonstreren en samen met de aanwezigen te zingen.

16 oktober
Kijken, zien, betekenis geven
door Josette Lenders

Is een schilderij / kunstwerk alleen wat je ziet? Of meer dan dat? Wil de kunstenaar ons iets vertellen van zijn kijk op de wereld? Of wil hij ons alleen een mooi plaatje laten zien? Door samen naar dia's van een zestal kunstwerken te kijken en ze vervolgens te beschrijven, proberen we er samen achter te komen wat het werk voor een ieder van ons kan betekenen en wat de beelden bij je teweeg brengen.

30 oktober
Zingeving en keuzes maken
door Noortje ter Berg

In de moderne samenleving valt steeds meer te kiezen. Loop maar eens een supermarkt in voor een simpel potje pindakaas. Dat is nog niet zo eenvoudig. Bij levensvragen op het gebied van werk en gezin wordt het nog moeilijker. Aan de hand van onderzoek gaan we deze avond bekijken hoe keuzestress en zingeving zich tot elkaar verhouden.

13 november
**Leven - Dood:
een vreemde tegenstelling**
door Tjeu van Knippenberg

Inleiding en gesprek draaien rond de gedachte: 'Misschien kan iemand niet volledig volwassen worden, voordat de dood wordt erkend als een authentieke levensgezel'.

27 november
**Het Wereldvrouwenhuis
Mariam van Nijmegen**
door medewerkers van het
Wereldvrouwenhuis

De stichting organiseert tijdelijke opvang en begeleiding aan dakloze vrouwen met gezondheidsproblemen die geen verblijfspapieren hebben. Deze avond staat in het teken van de inspiratie en drijfveren van de initiatiefnemers, waarbij ook het verhaal van de cliënt niet vergeten wordt.

Paduahuis: geloven hier en nu

*Verdieping zoeken rondom
belangrijke en levende thema's*

Vaak hoor je zeggen, bijvoorbeeld ook bij de koffie na de viering, dat het vandaag de dag niet zo gemakkelijk is een gelegenheid te vinden om met geloofsgenoten over geloven in God te praten en wat dat voor je betekent in het dagelijks leven. Daar willen we wat aan doen. Want natuurlijk is het zo dat een parochie als Christusgemeenschap, dus ook onze parochie, staat of valt met de aandacht die zij heeft voor de drie pijlers van diaconie, de wenk van de Bijbel, en het samen vieren.

Nog niet zo gek lang geleden waren parochianen vertrouwd met verschillende vormen van wat 'catechese' heet. De nadruk lag, in de herinnering van velen, op wat 'de' Kerk te geloven voorhoudt. Vaak niet ten onrechte verstaan als: wat 'de Kerk dwingend voorschrijft'. De toonzetting kwam van boven. Daarvoor echter bleken de tijden voorbij. De welluidendheid van de 'echo' van wat ons van de ene generatie aan de andere aan inhoud en praktijk is overgeleverd, werd gesmoord. Terwijl het toch eigenlijk de bedoeling is deze overlevering levend te houden. Wij willen opnieuw plaats maken voor *het elkaar tegenkomen in ons geloven hier en nu* en ruimte scheppen voor gezamenlijke bezinning en reflectie. Wij willen elkaar gelegenheid geven om wat ons werd doorgegeven in verband te brengen met waar wij in onze tijd toe geroepen worden, tot onze verademing en bezieling.

PADUAHUIS: geloven hier en nu

Een naam voor eigen gebruik. De relatie met de Antoniusgemeenschap is daarmee duidelijk en het woord HUIS spreekt ook voor zichzelf. "Waar verblijft u?", vroegen twee leerlingen aan Jezus. Zijn antwoord: "Kom en u zult het zien", (Joh.1,39). Dat willen wij ook: welkom zijn en zien, de inspiratie voelen, een onderkomen om te worden begeesterd.

De bedoeling is dat het PADUAHUIS, juist zoals het Leerhuis, om de veertien dagen open staat voor iedereen die wil en die er zin in heeft zich bezinnenderwijs met een bepaald facet van ons geloven bezig te houden. *Door inleiding en gesprek*. Het inleiden staat in dienst van het gesprek. Je komt elkaar dus tegen. Tegenkomen in wat het voor jou, mij, hem, haar... betekent te *geloven hier en nu*.

In het najaar zijn er weer een aantal inspirerende bijeenkomsten op de donderdagavond van 20.00 – 21.30u in het parochiehuis (Van Slichtenhorststraat 81). De toegang is gratis. De laatste bijeenkomst is met een eenvoudige maaltijd en is van 18.30 – 21.00u. Alleen voor deze avond is aanmelding gewenst. Noteert u de data alvast in uw agenda?

*Cecile Kuijpers,
Joka Feenstra en Willeke van Det
paduahuis@avpnijmegen.nl*

Rugzakjes

In oktober zullen achter in de kerk weer zo'n 25 rugzakjes klaar staan om gevuld te worden met schoolspullen. Dit aantal is veel minder dan de afgelopen jaren. Dat komt omdat Dorcas, die de actie organiseerde, de actie in deze vorm wil beëindigen. Wij hebben voor de Maranathakerk en de Antonius van Paduakerk de laatste 50 rugzakjes gekregen!

De gevulde rugzakjes worden uitgedeeld aan kinderen in zuidelijk Afrika, maar ook in bijv. Roemenië, Bulgarije en Oekraïne. Alle rugzakjes worden gegeven aan kinderen die zonder deze schoolspullen niet naar school kunnen. Schoolspullen moeten ouders zelf kopen en als men moet kiezen het geld uit te geven aan voeding of aan pen- en schriften, dan is de keuze snel gemaakt. Dus als u een kind wil helpen, tenminste basisonderwijs te volgen en zo de kans op een beter leven kunt vergroten, dan vragen we u een rugzakje mee naar huis te nemen. Op het bijbehorende foldertje staat precies waarmee u het kunt vullen. Op alle zondagen in oktober kunt u de rugzak weer inleveren in de kerk.

Namens het kind dat met uw rugzakje naar school kan gaan: heel hartelijk bedankt!

Werkgroep Diaconie

Leerhuis

Komend seizoen gaat het Leerhuis in op het thema 'de Tora'. Iedereen die tijd en zin heeft om zich hier verder in te verdiepen is van harte uitgenodigd.

Data: 1ste en 3de woensdag van de maand, om de 14 dagen. De eerste bijeenkomst is op 17 september. Tijd: 10.30 - 12.15u.
Locatie: sacristie

Vooraf opgeven is niet nodig en het is niet noodzakelijk alle bijeenkomsten bij te wonen. Er zijn voor de deelnemers geen andere kosten aan verbondendan eenmalig vijf euro voor het materiaal. Wees welkom!

Museumtip

IK GEEF OM JOU!
NAASTENLIEFDE
DOOR DE EEUWEN HEEN

Tentoonstelling in museum
Het Catharijneconvent te Utrecht
13 sept 2014 t/m 1 maart 2015
www.catharijneconvent.nl

"Heb je naaste lief als jezelf" is een populaire uitspraak. Afkomstig uit de bijbel, maar eigenlijk een universele leefregel. Omzien naar de ander is van alle tijden en van oudsher zijn er al regels en voorschriften om hulp te bieden aan mensen die ziek of arm zijn of in nood verkeren.

Deze brede cultuurhistorische expositie brengt op een indringende en interactieve manier de geschiedenis en de ontwikkeling van de christelijke naastenliefde in beeld. De tentoonstelling biedt inzicht in het veelomvattende begrip Caritas, Latijn voor naastenliefde of liefdadigheid. Aan de hand van een grote variëteit aan kunst- en cultuurhistorische voorwerpen krijgen bezoekers een helder overzicht van de christelijke naastenliefde door de eeuwen en religieuze stromingen heen. De tentoonstelling prikkelt de geest en daagt bezoekers uit om na te denken over hun eigen houding ten opzichte van dit onderwerp.

Uitnodiging geestelijke oefeningen

Tot de vele vormen van spiritualiteit die onze cultuur kenmerken behoort ook de zgn. *ignatiaanse spiritualiteit*, die haar oorsprong vindt in leven en werk van Ignatius van Loyola (1491-1556). De Jezuiëten in deze regio nodigen u uit om met deze oefeningen kennis te maken.

Van degenen die meedoen wordt verwacht om dagelijks op een vaste tijd een half uur, of meer als dat kan, vrij te maken om te mediteren over bijbelse en andere teksten. Ze bieden begeleiding aan bij wat deze meditatie in beweging brengen opdat deelnemers het antwoord vinden op de vraag: hoe schep ik helderheid in mijn gevoelens, in de inrichting van mijn dagelijks leven of zelfs heel mijn

levensoriëntatie? De oefeningen doet men individueel; met regelmaat is er contact met de begeleider. Er is geen vooropleiding vereist. Wel wordt er een gelovig engagement gevraagd, gepaard aan de vaardigheid om door reflectie het eigen leven te ordenen.

Men wil de oefeningen op 5 oktober laten beginnen; in deze opzet duren ze dan ca. negen maanden en kunnen ze worden afgerond met Pinksteren volgend jaar. Maar ook los daarvan kunnen de oefeningen beginnen zodra iemand daar aan toe is.

Introductiebijeenkomst:
Za 20 sept, 10.00u, Canisiushuis,
Graafseweg 11. Aanmelden: pater Ben Frie SJ, tel. 0650828777.

Een toevallige ontmoeting?

Afgelopen vakantie met de fiets door Frankrijk gefietst. Fietsen doe je over de kleinst mogelijke d- en c- weggetjes en dus kom je ook door de kleinst mogelijke dorpjes waar je ook sneller stopt dan wanneer je in een auto zit. En keer op keer wordt je dan weer verrast door prachtige dingen die je daardoor kan zien en meemaken. Zo stuitten we, geheel per toeval, in het kleine dorpje Jouhet onder andere op een muurfresco, waarop het thema van 'de Ontmoeting tussen de levenden en de doden' werd weergegeven. Het fresco dateert uit de 15de eeuw.

Het verhaal van dat thema kan kort als volgt worden samengevat: Drie jonge mannen keren terug van de jacht en vinden, bij verrassing, drie doden op hun pad. Drie kadavers, die staande in hun doodskist, de levenden een les zullen leren die hun heugen zal. Het eerste kadaver, in levende lijve een jonge hertog, vertelt hen dat ook hij voorheen net zo jong, net zo welgevormd, net zo welvarend was als de drie jonge mannen nu zijn. "Wat wij waren, zijn jullie nu; wat wij nu zijn, zo zullen jullie worden", zo roept hij hen toe. De tweede man, voorheen een graaf, noemt de dood de grote triomfator. De derde dode geeft een raad: "Doe boete voordat het te laat is". (Er zijn ontmoetingen met een minder onthutsende mededeling te bedenken.)

Tot de alleroudste afbeeldingen van dat thema behoort zeker een fresco dat men kan vinden in de zuid Italiaanse stad Melfi (Basilicata). Ik heb het thema daar, heel lang geleden, voor de eerste keer gezien. Het fresco stamt uit de 13de eeuw.

Er zijn duidelijke verschillen tussen dat fresco en de twee boven genoemd. Bij de doden op het fresco van Melfi zou je nog iets van een 'vleselijk' lichaam, zij het al in een ontbonden staat, kunnen ontwaren. Er is een gapende buikholte te zien waarin talloze wormen krioelend rond bewegen. Toch zijn deze doden voor de drie, al wat oudere levenden blijkbaar niet direct afstotend. De drie zouden hooggeplaatste geestelijken kunnen zijn die echter, zo lijkt het hier, nu op gelijke voet staan met de doden. Het lijkt er ook op alsof de drie levenden een soort van gesprek met de doden aangaan.

Daarentegen zijn op het Franse fresco de levenden er, als het ware, op hun levendigst uitgebeeld: drie jongeren, edelen zo te zien, te paard. Zijn ze op jacht? Iets wat hen natuurlijk nog meer bravoure en vitaliteit zou geven.

Maar wat zien we hier eigenlijk? Worden de levenden door de doden afgeschrikt en maken ze rechts omkeer? Zijn ze de doden, voordat ze het wisten, gepasseerd en kijken ze terug? (een beetje onwaarschijnlijk, de doden zijn hier le-

vensgroot afgebeeld. We zien ze van top tot teen).

Is de ontmoeting voorbij, zwaaien ze met een vaarwel? Geven ze te kennen we komen nog een keer terug? Er is ook nog een kruis te zien dat duidelijk door de eerste dode wordt aangeraakt.

Was het toeval dat ik dit fresco zag op de dag dat ik 70 werd. Nog niet zo héééél oud, maar toch, de dood komt meer en meer naderbij. Daar helpt geen lieve moeder aan. Nu realiseer ik me al heel lang dat dood en leven bij elkaar horen, dat ze op een heel speciale manier met elkaar verweven zijn, en

dat het juist de tijdelijkheid van leven is, waardoor ons leven zo spannend en bijzonder kan worden. "Gedenk te sterven", zo luidt een boodschap. Daarom "pluk de dag", zo kan een ander vervolgens daarop denken. Maar misschien is het ook mogelijk te zeggen: "memento vivere" dat is: gedenk te leven.

Vanmorgen, 31 augustus, las Albert Meijer een deel uit een brief van Paulus voor: "leef overeenkomstig de goedheid van God". Zou dat ook niet de boodschap kunnen zijn van onze doden van boven? Misschien moet er ook in onze kerk plaats worden gemaakt voor een ontmoeting tussen de levenden en de doden.

Rob van Woerkom

Antonius van Padua

Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
Tel. 024 - 3222388

ING: NL96INGB0000940356
ABNAMRO: NL08ABNA0418667160

www.avpnijmegen.nl
secretariaat@avpnijmegen.nl

Bereikbaarheid

Pastor

Cyrus van Vught
Berg en Dalseweg 40
6521 JJ Nijmegen
Tel. 024 - 3221371

Coördinatoren

Ans Asberg
Clara ter Berg
Tel. 024 - 3222388

Bezoekgroep

Fiet van de Venne
Tel. 024 - 3601748

Kroniek

Demi Haefkens, dochter van Ronnie Haefkens en Carlijn Snippert, is op zondag 17 augustus in onze kerk gedoopt. Wij wensen Demi en haar ouders veel geluk met elkaar.

Wiep Tijdhof, derde dochter van Michiel Tijdhof en Fieke van Haare, is op zondag 7 september gedoopt in onze kerk. Ook Wiep en haar ouders wensen wij een mooie weg door het leven, dat nog maar net is begonnen.

Op 1 juli is *Truus van Elteren* overleden. Jarenlang woonde zij in de van Gentstraat en bezocht 's zondags onze kerk tot zij werd opgenomen in verpleeghuis Dekkerswald. Daar is zij op 92-jarige leeftijd overleden. Mag de herinnering aan haar troost bieden aan haar familie.

Op 21 augustus is *Leny de Bruijn* op 92-jarige leeftijd overleden. Als moeder van 8 kinderen heeft ze alleen voor de opvoeding van haar kroost moeten zorgen, nadat haar man het gezin verliet. Op

Film in de huiskamer

Op woensdag 1 oktober, om 19.30u, kijken we samen naar de film 'Au revoir les enfants', een Franse film van Louis Malle uit 1987. De locatie wordt op een later moment bekend gemaakt.

De film speelt zich af in Frankrijk tijdens de Tweede Wereldoorlog. De jonge Julien Quintin keert na de kerstvakantie terug naar het katholieke internaat waar hij op school zit. Daar sluit hij vriendschap met de nieuwe leerling, Jean Bonnet. Julien is zeer geïnterigeerd door Jean. Wanneer hij op een nacht wakker wordt, ziet hij dat Jean een keppel draagt en in het Hebreeuws bidt. Julien begrijpt dat zijn nieuwe vriend Joods is. Père Jean, het schoolhoofd, heeft Jean en enkele andere Joodse jongens aangenomen op zijn school in de hoop hen te redden van de nazi's.

U kunt zich aanmelden via secretariaat@avpnijmegen.nl of telefoon 024 - 322 2388. U bent van harte welkom.

Agenda

- Zo 14 sept, 10.00u
Voorganger: Jan Zuiker
m.m.v. de cantor
- Zo 21 sept, 10.00u
Voorganger: Theo Brock
m.m.v. het Kleinkoor
- Zo 28 sept, 10.00u
Voorganger: Kees Megens
m.m.v. het Gregoriaans koor
- Zo 5 okt, 10.00u
Voorganger: Jan Zuiker
m.m.v. de cantor
- Zo 12 okt, 10.00u
Voorganger: Tjeu van Knippenberg
m.m.v. het Kleinkoor
- Zo 19 okt, 10.00u
Voorganger: Dick Akerboom en
Liesbeth Jansen
m.m.v. de cantor
- Zo 26 okt, 10.00u
Voorganger: Joop Vernooy
m.m.v. het Gregoriaans koor

Inloopavond:
do 2 okt, vanaf 20.00u,
in de pastorie.

Colofon

Parochieblad van de Antonius van Paduaparochie in Nijmegen-Oost. Verschijnt 7 á 8 keer per jaar. Oplage: 550 exemplaren.

Redactie

Noortje ter Berg
Jeanine van Weert
Mail: parochieblad@avpnijmegen.nl

Volgend nummer

Kopij inleveren voor: 15 okt
Verschijningsdatum: 26 okt